

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1926

ΤΕΥΧΟΣ 220

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1926

ΤΕΥΧΟΣ 220

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

«Η Συνάντησις», Μιχ. Γιούσεβιτς, Μετάφρασις Κ. Σ. Κοκόλη. — Ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου: «Τὰ ἐν Ἀθήναις», Ν. Ι. Λάσκαρη. — Ἐξαχμένοι συγγραφεῖς καὶ λησμονημένα γεγονότα (Παῦλος Μερκάτης). Σπυρ. Δὲ Βιάζη. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἁγίου Ὄρους, «Ἱερὰ Μονὴ Ἰσῆρων», Δ. Δ. Ζωγράφου. — Ἀπὸ τὴν Καλλιτεχνικὴν Κίνησιν. — «Τραγῳδία Δημοτικὰ τῆς Ρόδου», Παύλου Γρευτοῦ. — Ποιητὴς Σελίς. — Βιβλία καὶ Περιοδικά.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀποβλέπουσα τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν» (γεωγράφα, περιοδικά, βιβλία, ἐπιστολαί, συνδρομαὶ κ. ἄ. π.) πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Διοικήσιν:

Δ)σ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Ὀδὸς Μετάνδρου 83.

Ἢὰν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΛΕΓΓΕΡΗΣ

Ἐξαγγελιστρίαις 26-28, Ρόμβης 13.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1926

ΤΕΥΧΟΣ 220

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΜΕΤΑΝΔΡΟΥ 83

ΡΩΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΜΟΥΡΟΜΣΚΗ, 35 ἐτῶν, ἄρρωστος, ἀδύνατος, χλωμός.

ΣΑΣΑ, γυναῖκά του, 25 ἐτῶν, λεπτοκαμωμένη, μὲ βασανισμένο πρόσωπο, φορεῖ σκοῦρο φόρεμα.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Νοσοκομεῖον. Ἰδιαιτέρου μικροῦ δωμάτιο μὲ μιὰ κλίνη. Ἀσπρισμένοι τοῖχοι, βαμμένο πάτωμα, καθαροπλυμένο. Ἐνα κρεβάτι, ἓνα τραπέζι, ἓνα μεγαλύτερο τραπέζι καὶ ἑπάνω σ' αὐτὸ βιβλία καὶ ἡμερηίδες. Τρεῖς καρέζες. Ὅλα ἄσπρα.

Ὁ Μουρόμσκη μὲ φόρεμα τοῦ νοσοκομείου εἶναι ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι. Πρὸ ὀλίγου τοῦ εἶχαν κάμει ὑποδόριον ἔνεσι. Βογγᾶ σιγανά. Ἀκούεται ἓνας ἀδύνατος κτύπος στὴ θύρα. Ὁ Μουρόμσκη δὲν ἀποκρίνεται. Ὁ κτύπος ἐπαναλαμβάνεται, ἡ θύρα ἀνοίγει σιγὰ καὶ εἰσέρχεται περπατώντας μὲ προσοχὴ ἡ γυναῖκα τοῦ Μουρόμσκη. Μιὰ στιγμὴ στέκεται, ἔπειτα τρέχει πρὸς αὐτόν.

Σάσα. Ἐκλαιγες, Βαλόγκια;

(Σκύβει σ' αὐτόν, τὸν κοιτάζει ἀνέσυχῃ τὰ μάτια καὶ τὸν φιλεῖ).

Μουρόμσκη (σπρώχνεται σιγὰ-σιγὰ καὶ σέρνεται κοντὰ της). Σάσα! Θεέ μου! Θεέ μου!

Σάσα. Βαλόγκια, τί ἔχεις; (Δὲν μπορεῖ νὰ ἐξκολουθήσῃ καὶ μὲ ἀδυναμία πέφτει κοντὰ του στὴν καρέκλα).

Μουρόμσκη. Τώρα μόλις μοῦ ἔκαμαν ἔνεσι. Πάλι μὲ τὸ στανιὸ μοῦ ἔβαλαν κάτιο ἀπὸ τὸ δόγμα αὐτὸ τὸ ἀναθεματισμένο φαρμάκι. Δὲν ἤθελα, ἀντιστάθηκα, φώναξα... Στὸ σῶμά μου δὲν ὑπάρχει πειὰ γερὸ μέρος. Ὅπου καὶ ἂν τὸ ἀγγίσω πονεῖ, πατιοῦ εἶνε γεμάτο πληγές... Ἀδιάκοπα μοῦ ἔρχονται ἀηδίες, τὸ κεφάλι μου σπάνει, — τώρα οὔτε νὰ ξαπλωθῶ δὲν μπορῶ πειὰ. Δὲν κοιμοῦμαι, δὲ ζῶ.

Σάσα (τσακίζει τὰ χέρια). Μὰ τί νὰ κάμω, τί νὰ κάμω! Γιατί νὰ μὴν μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω! Φτωχέ μου Βαλόγκια! Ὅταν σὲ βλέπω νὰ ἐποχέρις εἶσαι, μοῦ ἔρχεται νὰ τρελλαθῶ γιὰ τὴν ἀδυναμία μου, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία!... (Κλαίει).

Μουρόμσκη. Αὐτοὶ θὰ μὲ σκοτώσουν...

Σάσα (μὲ δόνησι). Ὁ γιατρός ὁ Νεβιλ μὲ εἶπε τὴν περασμένη φορὰ πὼς γρήγορα θὰ γίνης καλά. Καὶ τὸν πιστεύω, Βαλόγκια... Τὸν πιστεύω... Δὲ θὰ σὲ βασανίσῃ χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη...

Μουρόμσκη (σπρωπᾶ). Μὰ θὰ γίνω ἄραγε καλά; Κῦττα τὰ χέρια μου, τὸ λαιμό... Στὴν ἀρχὴ μ' ἔκαιαν, — στὴν πλάτη μου μιὰ δολοκλήρη λωρίδα εἶναι καμμένη. Βασιόμουν καὶ ὑπόμεινα. Τώρα νά, εἶνε τρεῖς ἐβδομάδες ποῦ μοῦ κάμνουν αὐτὲς τὶς φοβερὲς ἐνέσεις... Δὲν ἔχω πειὰ δυνάμεις... Σάσα, πάρε με ἀπ' ἐδῶ — θέλω νὰ ἀναπαυθῶ στὸ σπίτι, κοντὰ σου...

Σάσα. Ἦούχασε, ἀγάπη μου, χαρὰ μου! Δὲ θὰ σοῦ κάμουν ἐδῶ κακό. Ἄν ἤξερα πὼς θὰ εἶσαι ἀλλοῦ καλύτερα, θὰ σ' ἔπαιρνα στὰ χέρια μου... Μὲ ποῦ μπορεῖ νὰ γόγγυ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, ποῦ νὰ κρηφθῇ; Ἐδῶ θὰ σὲ σώσουν... Θυμήσου, ἐσὺ ὁ ἱδιος ζήτησες νὰ ἔλθης ἐδῶ...

Μουρόμσκη. Τώρα τὸ μόνο πράγμα ποῦ θέλω εἶνε ν' ἀναπαυθῶ... Βασανίστηκα, ἐξαντλήθηκα, δὲν ἔχω δυνάμεις... Καλύτερα θάνατος, παρὰ αὐτὰ τὰ βάσανα...

Σάσα. Βαλόγκια, τὸ χειρότερο πέρασε πειὰ... Πόσον καιρὸ ἦσουν ἄρρωστος καὶ κανεὶς δὲν ἤξερε τί εἶχες! Τώρα, χάρις στὸ γιατρὸ Νεβιλ ὅλα εἶναι καθαρά. Ἀκόμη λίγη προσοπάθεια, λίγη ἀκόμη γενναϊότητα καὶ θὰ γίνης καλά. Ἐχε ὑπομονή, ἀγάπη μου, ἔχε λιγάκι ἀκόμη ὑπομονή καὶ θ' ἀρχίσῃ νέα ζωὴ. Ὅλα θὰ ξεχασθοῦν...

Μουρόμσκη (στενάζει). Πὼς μοῦ πονεῖ τὸ χέρι! (Ζητεῖ κατάλληλη θέσι γιὰ τὸ χέρι του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βρῇ. Ἡ Σάσα σφύρει τὴν καρέκλα της δίπλα στὸ κρεβάτι, πιάνει μὲ προσοχὴ τὸ χέρι του καὶ τὸ χαϊδεύει σιγὰ. Παύσις).

Μουρόμσκη (ἡττωχότερα). Πές μου τίποτε,

μενα και καλό από το μέλλον, ενώ το καλό εξατιμίζονται σιγά, απαραίτητα... Τώρα δεν θέλω τίποτε από τη ζωή, δεν απαιτώ, δεν παρακαλώ,—μου φθάνει μονάχα να είμαι μαζί σου ως το τέλος. "Αχ, πώς θα ξαναζήσουμε!"

Μουρόμοσκη (την διακόπτει). Δεν το πιστεύω, Σάσα...

Σάσα. Πρέπει να το πιστεύεις... (Μιλεί πάλι σιγά και τρυφερά). "Όταν θα βγής απ' εδω, — κι αυτό ελπίζω να γίνει σε δυο μήνες, το Μάη, — θα νοικιάσουμε ένα μικρό εξοχικό σπιτάκι κοντά στη θάλασσα, γιατί θα έχω ανάγκη από καθαρό, υγιεινό αέρα. Θα έχουμε κίβωλο άνάμεσα στα δένδρα, σκοτεινούτσικο, και θα καθόμαστε εκεί όλη την ημέρα και θα βλέπουμε τη θάλασσα. Θα βρω για σένα μια χαμηλή, εδούλωρη πολυθρόνα... Κι ύστερα θα ξεράθω μέρα που θα κατεβαίνουμε να περπατούμε στ' ακρογιάλι. Θα είμαστε σαν παιδιά, θα άστεινούμαστε, θα γελοῦμε, θα κάνουμε άνοιξιές, θα πετιόμπε πετραδάκια στη θάλασσα..."

Μουρόμοσκη. Ναί, χαρά μου, αν γίνω καλά, θ' αρχίσουμε νέα, καλή ζωή. "Αχ, όταν είσαι κοντά μου, όταν μου μιλείς έτσι, όλα τα ξεχνάω και πιστεύω σε θαύμα. Τα λόγια σου διώχνουν την παντοεινή φρίκη που έχω στην ψυχή. Γι' αυτό όμως ύστερα πώς υποφέρω!" "Όταν γεύγης, από τον κόσμο με χωρίζει ένας τοίχος διάφανος, αλλά τόσο στερεός, που δεν μπορώ να περάσω μέσ' από αυτόν. Άκούω όταν μου μιλούν, άπαντώ, χαμογελάω, κινώνομαι πώς ενδιαφέρονμαι και ζω την ίδια ζωή που κάμνουν όλοι γύρω μου. Στην πραγματικότητα όμως πόσον ξένος, πόσο μακριά απ' αυτήν βρίσκομαι! "Εγώ μόνος μου άποτελώ ιδιαίτερον κόσμο. Μέσα στα κατάβαθα της ψυχής μου υπάρχει κάτι τεράστιο, φοβερό—το άκούω πάντα, κι αυτό διώχνει από μένα τη ζωή... (Βήχει). Σάσα, δώσε μου νερό!"

Σάσα (γεμίζει ποτήρι και τού δίνει). Μη μιλείς έτσι πολύ, Βαλόγκια, — αυτό σε κουράζει.

Μουρόμοσκη. Δεν πειράζει, Σάσα. Πάντα σωμαίνω. Μονάχα μαζί σου μπορώ ν' άνοιξω την ψυχή μου.

(Μακριά σιωπή. "Επειτα ξαναρχίζει και όσο προχωρεί μιλεί με διακοπές).

Μουρόμοσκη. Τη νύκτα περνά καλύτερα. Ξαπλωμένος, σκέπτομαι και κανείς δε μ' ενοχλεί. Κάποτε κάθουμαι στο παράθυρο και κοιτάζω στον ουρανό. Ψηλά λάμπει ο χαριτωμένος άσπεριός της Μεγάλης "Αρκτου και από το θελκτικό σπήμα της πνέει κάτι θερμό, γήινο. Κάπου είναι σκοτάδι και ήσυχία. "Ο δρόμος είναι νεκρός. Μονάχα στη διασταύρωση βλέπω την ακίνητη σιλουέτα του φύλακα. Κάποιος—κάποιον περιφ'ά κάποιος κουρασμένος—ο κύπος των βηματων του φθάνει ως σε μένα και στην ήρεμία της νυ-

κτός φαίνεται σχεδόν σοβαρός και αινιγματικός. Και σκέπτομαι πώς η ήσυχία αυτή είναι άπαιτηλή. "Ορίστε κ' εγώ κάθουμαι ήσυχος. Μά αν είχε άλλη-θεια, πώς στον κόσμο δε χάνεται εντελώς τίποτε και σενεπώς ο πόθος βρίσκει κάπου και σε κάτι άπλήρη, τότε τί στεναγμοί που δεν τους άκούει αυτή, τους αισθάνεται όμως μιά ευαίσθητη ψυχή, θα βγαίνουν τώρα από το δωμάτιό μου! (Πίνει το υπόλοιπο νερό, άναπαύεται λιγάκι και εξακολουθεί). Χιλιάδες άνθρωποι ζούν σ' όλα αυτά τα ήσυχια σπίατα. Ποιός απ' αυτούς είναι εδτιυχομένος; Μου φαίνεται πως άκούω, πώς αισθάνομαι το φοβερό άτέλειωτο στεναγμό που κρέμεται την ήρεμη νύκτα άπάνω από την κοιμισμένη πόλη... Άλλά πόσο δυνατώτερος, πραγματικά άφάνταστος στεναγμός θα ύψώνεται στο άπειρο απ' όλη τη φωχή, τη βουσανισμένη μας γη! Και δεν εινε μοναχή η γήινη σφαιρά μας στην οικουμένη. Παντού υπάρχει ζωή. Κάθε ένα από τα άστρα που λάμπουν τη νύκτα, είναι πηγή της, δηλαδή πηγή πόνου, γιατί η ζωή και ο πόθος εινε συνάνωμα. Και κλαίνε τα λαμπρά μπουλάκια της Μεγάλης "Αρκτου και κλαίει όλη η όρση σε μένα έραστη σόκη, που άνάμεσά της εινε σκορπισμένη... Σκέφρον, άγάπη μου, τί γιγάντεια, άφάνταστη συμφωνία πόνου εκπλειται αιώνια στην οικουμένη... (Σταματά, ή Σάσα τον άκούει με προσοχή, γεμάτη φρίκη). Ναί, άγάπη μου, αυτές η νύκτες με δίδαξαν... Πρωτίτερα πολλά πράγματα τα έπαιρα έτσι τώρα αυτά μηταν μέσα μου, έγιναν άχώριστα μερη της ψυχής μου. "Η ζωή, ή ήσυχία, ο Θεός, αν θέλγης, μάς έδωκαν για κληρο τον πόνο και άδιάφοροι κοιτάζον πώς εξασθενούμε. Και το παιδ ύψηλό, το παιδ εδγενικό που έχει την ικανότητα ο άνθρωπος να κάμη, εινε να εξολοθρευή, στο πεύμα όλων, τον πόνο. Σφογγίζοντας τα ξένα δάκρυα, ελαφρώνοντας τη θλίψη του άλλου, κάμνουνε εκκεύτρο, που κανείς στον κόσμο δεν έχει τη δύναμη να κάμη—γινόμεσπε άνώτεροι του κόσμου, δυνατώτεροι του..."

Σάσα. Γίνω καλά, Βαλόγκια, και θα ζούμε όλως θέλεις...

Μουρόμοσκη. "Ω, πρέπει να ζούμε διαφορετικά, να έχουμε άλλους σκοπούς στη ζωή. "Αν άποκτουσα την υγεία μου, τις δυνάμεις μου! Τί ζωή θα διοργανώω για μάς! Το αίώνιο "ών!" (Με κόπο άναπαύωνεται και καθεται στο στρώμα). Είδα, άγάπη μου, στο ζωολογικό κήπο ν' άφίνονν το καλοκαίρι ελεύθερα τα πουλιά των θεομών κλιμάτων. Δεν τα στενοχωρεί πειά το δικτυωτό τοι κλουβιού, δεν τα τρομάζει το χέρι του ανθρώπου, τα θεομαίνει ο ήλιος και πειούν, κάθονται όπου θέλουν, στα δένδρα, στα χόρτα, στα νερά των τεχνητών ρυακιών. Θαρρούν πώς εινε ελεύθερα, γιατί το λεπτό σωματένιο δικτυ που εινε τενωμένο ψηλά στο χωρισμένο γι' αυτά μέ-

ρος του κήπου δε διακρίνεται καθόλου. "Αν όμως άκόνεκτη επιθυμία παροούρει κανένα απ' αυτά να φύγην στην παιρεία του, και άγοῦ δοκιμάση τη δύναμη των φτερών του, πετάξη ψηλά, όσο μεγαλύτερη εινε ή όρμή του, όσο γρηγορώτερη ή πτησίς του, τόσο δυνατώτερα το κτυπά το άδυσώπητο δικτυ τότε πέφτει κάπου εξασθενημένο και κτυπιέαι πολλήν ώρα με το πληγωμένο φτερό. Οι άνόητοι άνθρωποι γελοῦν με το φτωχό πουλί. Γέλασα κ' εγώ, — ήμουν τότε νέος. Τώρα, Σάσα, εγώ ο ίδιος ειμαι τέτοιο δυστυχομένο πουλί, και κλαίω, κλαίω..."

(Άκουματ' το κεφάλι του στον όμο της γυναίκας του εικίνη, τον άρχαλιάζει. Και οι δύο κλαίνε. Παύσις).

Μουρόμοσκη (με φωνή που μόλις άκούεται). Σάσα, βάλε με σιγά, — το κεφάλι μου γροίξει. (Τα χέρια του πέφτουν άδυστασιμένα στο πάπλωμα, αρχίζει να παραλύη).

Σάσα (τρέμει όλη). Θεέ μου! Βαλόγκια, τί έχεις;

(Με προσοχή, άργά εκπλώνει τον Μουρόμοσκη, σκύθει και εξαφνα φωνάζει).

Σάσα. Βαλόγκια, Βαλόγκια! Μ' άκούεις; (Παύσις. Δυνατώτερη). Βαλόγκια!

Μουρόμοσκη (άνοιγει τα μάτια άσθενικά). "Ακούω, Σάσα, — μήν άνησυχής!"

(Κτύπος στην θύρα. Εισέρχεται ο ύπηρετής).

Ύπηρετής. "Η ώρα εινε τρεις..."

Σάσα (με παρακλητική φωνή, γρήγορα, βιαστικά). Άμέσως, άμέσως... ένα λεπτό άκούη... Φεύγω πειά...

("Ο ύπηρετής εξέρχεται).

Σάσα. Βαλόγκια!

Μουρόμοσκη (με κόπο). Είμαι καλύτερα, Σάσα. Πήγαινε, άγάπη μου, πήγαινε, μήν άνησυχής!

Σάσα (κτυπά τα χέρια της). Γιατί μονάχα οι ξε-

νοι μποροῦν να μένουν κοντά σου, Βαλόγκια; Γιατί δεν μπορώ να μείνω μαζί σου;...

Μουρόμοσκη. Πήγαινε, Σάσα!

Σάσα (τον φιλεί πολλήν ώρα). Άντιο, άντιο, Βαλόγκια!

Μουρόμοσκη. "Όρα καλή, πήγαινε!"

Σάσα (άπομακρύνεται με προσπάθεια. Πηγαινει στη θύρα, σταματά και λέγει με δάκρυα: "Άντιο!" και φεύγει).

(ΜΙΧ. ΓΙΟΥΣΚΕΒΙΤΣ) Μεταφρ. ΚΩΝ. Σ. ΚΟΚΟΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Επανάληψις των παραστάσεων.—"Η Ίφιγένεια εν Ταυριδί του Ν. Α. Σούτζου.—Αύο μεταφράσεις της Ίφιγενείας εν Αύλιδι του Ρακίνα.—"Η Φροσύνη του "Αλ. Ραγκαβή.—"Η Βαβυλωνία του Δ. Βυζαντιού.—Βιογραφία του ποιητού.—Διακοπή των παραστάσεων και διαμελισμός του ξυλίνου θεάτρου.—Συμπέρασμα.

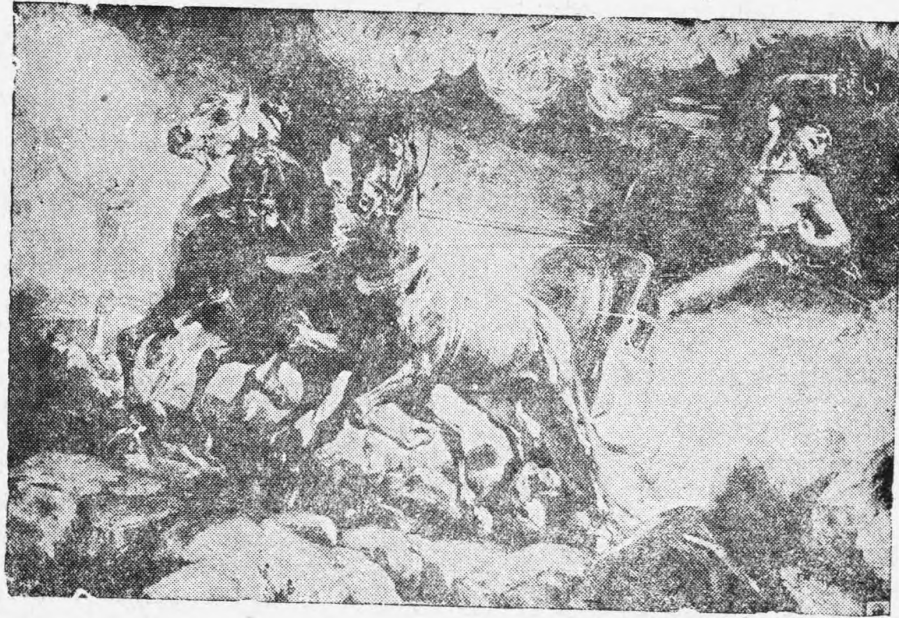
Τον Άπρίλιον του επομένου έτους 1837 το σινιδόπτικον του Σκοντζοπούλου θέατρον επανέλαθε τας παραστάσεις του με τον «Ρήγαν» του Ζαμπελίου. Δυστυχώς αι προς την ελευθερίαν άποστροφαί του Θεσσαλου μάρτυρος δεν κατόρθωσαν να υπερσιχύσωσι των παραφωνιών της περιμαντόνας του κυρίου Μέλη και ούτω το μεν έλληνικόν θέατρον κατ'α την έσπέραν της επανάληψως των έργων του ήτο σχεδόν κενόν. το δε Ιταλικόν όλίγους δειν κατέρρειεν υπό το βάρος του συνωστισμένου πλήθους εκ πασών των κοινωνικών τάξεων.

Η πρώτη αυτή έσπέρα της συγχρόνου λειτουργίας των δύο της πρωτεύουσας θεάτρων έβωσε το σημείον του κινδύνου δια το μεν, της άπιτυχίας δια το άλλος. Εν τούτοις, αι "Ελληνες ήθοιοί, αίντες εν τω μεταξύ ει-

γων προσλάβη και τούς Λεωνίδα Κιπέλλαν εξ Ιταλών έλκοντα την καταγωγήν, Ν. Μακρογεωργίου τον και δάσκαλον επικαλούμενον (1) και Άνδρέαν Στραβόν, όστις λόγω της στεντορίας φωνής του άνήγγελλον, ώς ελέγθη, από σκηνής τας μελλούσας να δεθώσι παραστάσεις (2). Δεν απεθαρρύνθησαν άλλ' εχώρησαν εμπρός με την έλπίδα, ότι οι πρό όλίγου ελευθερωθέντες του ζυ-

1. "Ο Μακρογεωργίου ήτο άπόμαχος έπαλοχίας, λείπωνν του ίεροῦ λόγου, λαβών μέρος και κατά τας πρό της επαναστάσεως εν Βουκουρεστήφ δοθείσας έλληνικάς παραστάσεις. Άπέθανεν εν "Αθήναις τον Σεπτέμβριον του 1852.
2. Κατά περίεργον σύμπτωσιν, Άνδρέας Στραβός έλέγεται και ο μετά τεσσαράκοντα περίσσο έτη από της εποχής ταύτης εισουγαών εν "Ελλάδι τα νευρόσπαστα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ Κ. ΡΟΪΛΟΥ

Ο ΙΠΠΟΥΤΟΣ
Ο πίναξ ηγοράσθη υπό της Έθνικης Τραπέζης.

ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΡΚΑΤΗΣ

(Συνέχεια)

Τώρα τα έργα αὐτοῦ ἄς ἴδωμεν. Τὸ ποίημα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Buchon, ἔχει τίτλον «Saggio Storico Statistico della città ed isola di Zante» καὶ ἐγράφη καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ 1811, ὅτε ἡ Ἀγγλικὴ κατοχὴ εἶχε κάμει σοβαρὰν στατιστικὴν τῆς νήσου, χάριν τῆς ὁποίας τὸ βιβλίον ἔχει πρῶταίαν ἀξίαν. Τὸ βιβλίον ἀφιερῶται εἰς τὸν Σέρ Τζῶν Στίουαρτ, διοικητὴν τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων ἐν Μεσογείῳ, ὃν θεωρεῖ ἐλευθερωτὴν τῆς νήσου.

Τὸ βιβλίον διαιρεῖται εἰς δέκα ἐννέα κεφάλαια καὶ δίδει ἀκριτὴν καλὴν φυσιογνωμίαν τῆς νήσου κατὰ τὰς τότε γνωστὰς πηγὰς. Εἰς τὸ τέλος ἀκολουθεῖ ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ. Ἐπειδὴ τὸ βιβλίον εἶναι σπάνιον, ἀναφέρωμεν τὸ συμπέρασμα, διότι λεπτομερῶς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐν περιοδικόν, ὡς ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις».

Ἡ νῆσος εἶχε 33,353 κατοίκους. Ἐξ ὧν ἡ πόλις εἶχε 14,124. Ἐκ τούτων 274 ἦσαν Ἑβραῖοι, οἵτινες κατοικοῦν ἐν τῇ πόλει. Ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον ἔλειπον 610, ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν ἀπὸ τὴν πόλιν 383. Ζωγράφοι, ἀγιογράφοι 14, Ἱερεῖς 243, ἐξ ὧν εἰς τὴν πόλιν 90, διάκονοι 3, ἀπλοὶ κληρικοὶ 116, ἐξ ὧν εἰς τὴν πόλιν 46, μο-

ναχοὶ 79, ἱερομόναχοι 36, μοναχοὶ 19. Δικηγόροι 41, ἱατροὶ 16, συμβολαιογράφοι 66, ἐξ ὧν 10 ἐν τῇ πόλει. Τυπογράφοι 2, κουρεῖς 58 (πενήντα ὀκτώ) (1), καφετζήδες 19. Φλεβοτομεῖς 76, ἐξ ὧν 14 εἰς τὴν πόλιν (2). Φαρμακοποιοὶ 18, χρωματισταὶ καὶ χρυσοῦνται 14, κτίσται 337, ἐξ ὧν 95 εἰς τὴν πόλιν, σιδηρουργοὶ 67, λεπτοῦργοι. Ξυλογλύπται καὶ ξυλοῦργοι 152, ἐξ ὧν εἰς τὴν πόλιν 137, ὑποδηματοποιοὶ 256, νάπται 430, χρυσοῦχοι 110, ὠρολογοποιοὶ 6, σαπωνοποιοὶ 19, κηροπλάσται 9, ράπται 149, βαφεῖς 41, πιλοποιοὶ 30. Ἡ ὑφαντικὴ ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ὑφάντριας βαμβακερῶν ὑφασμάτων 750, ὑφαντουργοὶ μεταξωτῶν 55, καὶ ταπήτων ἀπὸ μαλλι 8.

Ἐκ μόνον τούτων πού ἀναφέρωμεν δίδεται μία ἰδέα ποία ἦτο ἡ κοινωνία τῆς Ζακύνθου κατὰ τὸ 1811. Παρατηρητέον προσέτι ὅτι κατὰ τὴν στατιστικὴν τούτην ὑπῆρχον τότε 205 ἐκκλησίαι, ἐξ ὧν ἐν τῇ πόλει 64, καὶ ἰδιωτικαὶ ἐκκλησίαι 205 (3), ἐξ ὧν ἐν τῇ πόλει 5, μοναὶ ἀν-

1. Τότε οἱ εὐγενεῖς ἐξῆρζοντο καθ' ἑκάστην.
2. Ἡ φλεβοτομία ἦτο τότε τῆς μόδας ἐν τῇ λατρικῇ.
3. Πᾶσα ἀρχοντικὴ ἐπαυλις εἶχε καὶ τὴν ἐκκλησίαν, διότι τότε τὸ θεοσηκευτικὸν αἶσθημα ἦτο εἰς τὴν ἀκμὴν του.

δρῶν 17, ἐξ ὧν ἐν τῇ πόλει 3, μοναὶ γυναικῶν 4, ἐξ ὧν 2 ἐν τῇ πόλει.

Ὁ Μερκάτης εἶχε κάμει πολλὰς ἐπιστημονικὰς προσθήκας, ἰδίως γεωλογικὰς, διότι ἐσκέπτετο νὰ τὸ δημοσιεύσῃ τὸ δεύτερον, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἀφῆκε μεγάλην συλλογὴν ὄρυκτων τῆς νήσου πρὸς μελέτην. Τὸ χειρόγραφον τῶν προσθηκῶν σώζεται ἐν μέρει εἰς τὴν Φωσκολογικὴν Βιβλιοθήκην.

Ἐν Ρώμῃ ἐδημοσίευσεν βιβλίον μὲ τὸν τίτλον: «Esposizione del Pater Noster». Εἶναι ὠραία διαρμηγία τοῦ «Πάτερ Ἡμῶν». Ἀκολουθεῖ σενέτο εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ καὶ παράρτημα πραγματευόμενον «περὶ τῶν συμβολικῶν ἰδιοτήτων τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος, τοῦ ὀφθαλμοῦ, τοῦ ἀνθρώπου, τῆς γῆς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ». Ἐννοεῖται ὑπὸ θερησκευτικῆν ἔποψιν πάντοτε τὸ συμπέρασμα.

Ἡ ἰταλικὴ γραμματολογία καυχᾶται διὰ τὴν κλασσικὴν μετάφρασιν τῆς Αἰνιάδος τοῦ Βιργιλίου τὴν ποιη-

θεῖσαν ὑπὸ Ἀννίβα Κάρου. Καὶ ὅμως ὁ Μερκάτης ἐπεχείρησε νέαν μετάφρασιν, ἣτις ἤρρεσεν εἰς σοβαρὸν κριτικόν, ὅστις ἐν τῇ Ἰοῦνίφ Ἀνολογίᾳ (τελ. 335) ἦτις ἐδημοσιεύετο ἐν Κερκύρα τῷ 1834 ἑλληνιστί, ἰταλιστί καὶ ἀγγλιστί, ἔγραψεν ὅτι ἀνέγνωσε τὸ χειρόγραφον τῆς μεταφράσεως καὶ συμπεραίνει λέγων: «Ὁμολογῶ ὅτι μὲ ἐπροξένησε ζωηρὰν ἐκπληξιν ἡ ἀκρίβεια, ὁ χαρακτήρ τοῦ λόγου, καὶ αἱ τόσαι δυσκολαὶ τὰς ὁποίας ὁ μεταφραστὴς ἠδυνήθη νὰ ὑπερβῇ. Εἶθε οἱ ὀλίγοι οὔτοι λάγοι νὰ παρακινήσωσι τὸν ἀξιώτημον μεταφραστὴν νὰ ἀποθέσῃ μέρος τῆς μετριοφροσύνης του καὶ νὰ δημοσιύσῃ τὸ πόνημά του».

Ἡξευρεν ὁ Μερκάτης ὅτι ἡ μετάφρασίς του ἦτο πιστὴ, ἀλλ' εἶχε τὴν πεποιθήσιν ὅτι δὲν εἶχε τὰς μεγάλας ἀρετὰς τῆς μεταφράσεως τοῦ Κάρου, ἣτις θεωρεῖται κλασσικὴ, καὶ οὕτως ἐμεινεν ἀνέκδοτος. Ἐπίσης ἀνέκδοτα εἶναι καὶ ἄλλα μικρὰ ποιητικὰ ἔργα.

ΕΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ

Τετάρτη 25 Φεβρουαρίου 1919, μεσημβρία

Κλώνη μ.β.

«Ὅλα αἱ εἰκόνες τοῦ τέμπλου καὶ τοῦ εἰκονοστασίου φέρουσιν ἐπενδύσεις ἀργυροχρῶσους ρωσικῆς τέχνης. Ὁμολογῶ ὅτι αὕτη ἡ μεγαλοπρέπεια δὲν ἔνδοιναίξει καθόλου. Ἐκ τῆς νεοτέρης ἱστορίας τοῦ Ὄρους ἀπὸ θαμβωτικῆς πολυτελείας συγκροτημένης μέσα σιτοῦς τοῦθ' ἂν προτιμοῦσα ἔνα ἔργον ἀληθινῆς χριστιανικῆς ἐμπνεύσεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀρχαίων εἰκόνων θὰ προτιμοῦσα τὸ ἀπέριτον μεγαλεῖον τῆς ἀρχαίας τέχνης λαμπρυνόμενον μόνον ἀπὸ τὴν λεπτὴν ἐπιτέλειαν τοῦ ἀγνωστοῦ ἢ γνωστοῦ ἀγιογράφου.»

Ἐκεῖνος ὁ ὄγκος τῶν ἀργυροχρῶσων χιτῶνων καὶ ἐπενδύσεων, ποῦ ἐπενθυμῖζει προκλητικὰς καμπυλότητας ἐπιλάστον γυναικός, ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ἀρμόζουσι πρὸς τὸ λιτὸν καὶ ἀνεπίδεικτον τῆς θερησκευτικῆς ἰδέας.

Ἐννοῶ ἕνα λεπτοῦργημα ἀληθινῆς καλλιτεχνικῆς ἐμπνεύσεως, σιόλισμα ἱστορικοῦ κειμηλίου, ἀλλὰ γὰρ ὁμοιωμα τῆς εἰκότος μέσα σὲ ὄγκον ἀργύρου τὸ βροσκο ἐκδήλωσιν ἀρχοντοχωραιοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ καλαισθησία δὲν ἔπρεπε ν' ἀνεχθῇ τὸν ρωσικὸν ἄργυρον μεταβεβλημένον εἰς ἀμπεχῶνας καὶ χιτῶνας. Τὸ ρωσικὸ μάτι πιθανὸν νὰ θαυμάσῃ τὸ σιλλδον μετάλλων καὶ νὰ ἀποδίδῃ σημασίαν ἴσην πρὸς μίαν πολυτίμων μνηστήν. Τὸ ἑλληνικὸ ὅμως μάτι προτιμᾷ πάντοτε μίαν πιτυχὴν ἐνὸς ἀλιοῦ χιτωνίου,

φερομένου μετὰ χάριτος ἀπὸ τὴν πρὸ πολυτίμων γοῦ νὰ ἂν ἐνὸς χονδροκοιμένου Ρώσου.

Εἰσορχόμεθα εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα καὶ ὁ Βῆματάριος, ὁ ἱεροῦργὼν Ἱερομόναχος, μᾶς ἐπιδεικνύει πολλὰς ἀρχαίας εἰκόνας Βυζαντινῆς ἐποχῆς.

Μᾶς ἐπιδεικνύει εἰς θήκας ἀρχαιοτάτης κατασκευῆς τμήμα Τιμίον Σιαυροῦ, τμήμα Χλαμύδος, Σπόγγου καὶ τοῦ Καλάμου τοῦ Μαρτύριου.

Προσκυνῶ τὰ Ἅγια Λείψανα τοῦ Τιμίον Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τὴν χεῖρα Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, τὸν πόδα Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, Λείψανα τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, τοῦ Ἀγ. Πανιελεήμονος, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ πολλῶν ἄλλων μαρτύρων.

Ὅλα αὐτὰ, δῶρα Βυζαντινῶν Ἀδιοκρατόρων, βεβαιουμένης τῆς γνησιότητός των διὰ χρυσοβούλων. Ὅλα ἐντὸς πολυτίμων θηκῶν ἢ περιβεβλημένα διὰ βυρσινῶν ἐπενδύσεων.

Ὅλα τὰ Ἅγια Λείψανα ἐξάγονται ἐκ ἱεροῦ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος κρύπτης καὶ μίᾳ ἀροῆτις εὐωδία πληροῦ τὴν ἀτμόσφαιραν.

Εἰς παρατήρησίν μου περὶ τούτου ὁ Βηματάριος ἐσπευσε νὰ μοῦ δηλώσῃ:

— Ἐθωδιάζει ἡ Ἁγία Χάρις.

Καὶ ἔκλινα τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς δυνάμεως τοῦ ἐπιχειρήματός του.

Ἐπὲρ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ὑπάσχει Σιαυρός, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ἐξετιμήθη ὑπὸ Ἰταλοῦ καλλιτέχνου ἀπὸ 1,000,000 φρ.

ρους του χαριτού που άρχισε και αυτό να ανατιμάται επικινδύνως.

«Αν όμως άρνούται να με συγχωρήσουν, ελπίζω εις τον Θεόν, ό όποιος είμαι βέβαιος δι' άναγκω-ρίση τουλάχιστον τί λογική υπάρχει εις τή επιχειρή-ματά μου.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

●● ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΧΤΗΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ●●

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Έκαινοτόμησεν άλθινα ή καθηγήτρια τής Ώδικής δε-σποινίς Σμαράγδα Γεννάδη με την συναυλίαν της εις τό «Κεντρικόν» τήν 11ην Φεβρουαρίου. Άφ' ενός είχε συμπα-ραστάτιδας δύο διακεκριμένας έρασιτέχνιδας, τήν κ. Μα-γαροίταν Μουτούση-Όριγώνη, ή όποία συνόδευσε εις τό πά-νο με σπανίαν τεχνικότητα και τήν κ. Νάταν Άποστολίδη, ή όποία έμελώδησεν ώραιότατα τραγουδία του Μόζαρτ και του Μπαχ, ύποχρεωθείσα να έπαναλάβη τό «Νανούρισμα» του τελευταίου. Άφ' έτέρου, όλα τά τραγουδία—Μπετόβεν, Μόζαρτ, Μπαχ, Σούπερτ, Βέρδη—ήκούσθησαν εις όλό-κληρον τήν συναυλίαν με λόγια έλληνικά, διότι ήσαν από τήν «Ξένην Λύραν» του Ν. Ποριώτη. Η Γεννάδη, ή τώσον Έλληνίς καλλιτέχνης μας, με τήν έντονον κ' έκφραστικήν φωνήν της έδειξεν όλην τήν δραματικότητα και τό πάθος τής τέχνης της εις τήν μονωδιαν Ιδίως τής Δεσδαίμονας από τόν «Όθέλλον» του Βέρδη, και εις τήν «Μαργαρίταν» του Σούπερτ. Άπευθίνομεν και εις τά τρεις τά θεριά μας συγχαρητήρια. Ένα από τά τραγουδία τής συναυλίας, τόν «Ταχυδρόμον» (DIE POST) του Σούπερτ, του όποιου οι έλληνικοί στίχοι είναι άνέκδοτοι, τό παραθέτομεν έδώ :

- «Ω! άπ' τό δρόμο ή σάλαγγ' άντηχεί...
Πώς μου χτυπάει τρελλά ή φτωχή
καρδιά,—φτωχή καρδιά!
—Γραφή καμιά δέν καρτεράς,
γιατί λοιπόν να λαχταράς,
—φτωχή καρδιά!
—Η πόστα φτάνει άπ' τό χωριό,
που εκεί μια κόρην αγαπώ,
—φτωχή καρδιά!
—Δέν πώς να ρίξης μια ματιά,
να λής κ' αυτή πώς τά περνά;
—φτωχή καρδιά!

●●●

Μετά τήν συναυλίαν τής δεσποινίδος Γεννάδη σειρά συ-ναυλιών έδόθη εις τό «Κεντρικόν» θέατρον και εις τήν αί-θουσαν του Ώδειου Άθηνών. Έάν ό χώρος μας δέν έπαρ-κεί να τας αναφέρωμεν αναλυτικώς όλας, δέν ήμπορούμε δ-μώς να παραλείψωμεν τήν συναυλίαν τής κ. Καμπανάνη και τής δεσποινίδος Α. Σιγάλα. Με χάριν απαράμιλλον έτρα-γουδήσαν και αι δύο τήν δυωδιαν από τόν «Μαγικόν Αϊδόν» του Μόζαρτ. Κατεχειροκροτήθησαν από τό κοινόν, τό όποιον έγέμισε τήν αίθουσαν του Ώδειου, ή μέν κυρία Καμπανάνη εις τήν «DURORAH» του MEYERBEER και ή δεσποινίς Σιγάλα εις τά τέσσαρα ρωσσικά τραγουδία της, και πρό πάντων εις τό τραγουδι τών βαρκάρηδων του Βόλγα.

●●●

Εις τό «Κεντρικόν» αι Συμφωνικά Συναυλία του «Συλλό-γου τών Συναυλιών». Εις τήν Δεκάτην Έκτην συναυλίαν, ό κ. Τριανταφυλλου έτραγουδήσε με πολλήν άριθίειαν και μουσικότητα τό μέρος του, όπως και ή όρχήστρα υπό τήν

διεύθυνσιν του κ. Οικονομίδου, έξετέλεσε με πολλήν άρι-θίειαν τό έργον του BERLIOZ.

Έπίσης ό κ. CHARDON έπαιξεν ώραία εις τήν εισαγω-γήν του ROI D'YS.

●●●

Εις τήν δεκάτην έβδομήν και δεκάτην όγδόην ή αυτή επι-τυχία. Εις τό «Σκέρτσος» ό κ. Μητρόπολος συνήρπασε τό ά-κροατήριό του και «Ό Χορός τών Έπτά Πύργων» του Στράους έξετελέσθη πολύ καλά, ως και ή Εισαγωγή «Τών Άρχιτραγουδιστών τής Νυρεμβέργης».

Έπίσης μεγάλην επιτυχίαν είχε τό «Πανηγύρι» του κ. Βάρβογλη, τό όποιον έπαιχθη εις τήν δεκάτην όγδόην συ-ναυλίαν.

Τό μουσικόν αυτό έργον του κ. Βάρβογλη τό διακρίνει ένα ευγενές και ελικρινές έλληνικόν χρώμα και θεωρείται και είναι από τά καλλίτερα έλληνικά έργα του εκλεκτού συν-θέτου.

Εις τήν έντύπωσιν του έργου συνετέλεσε πολύ και ή δε-σποινίς Παρασκευά, με τό ευγενικόν της παίξιμο.

●●●

Η συναυλία του κ. Αμούργη άφηκε τας καλλιτέρας έν-τυπώσεις. Ό Κεφαλλην καλλιτέχνης έδωκε δείγματα τής τέχνης του με πρόγραμμα εκλεκτόν και ποικίλον. Εις όλα είχε πραγματικήν επιτυχίαν. Ό ένθουσιασμός όμως του κοινου έκορυφώθη εις τόν «Κουρέα τής Σεβίλλης». Έτρα-γουδήσε με τέχνην, με άισθημα, με άκριβειαν ώστε να προ-καλέση άκράτητα τά χειροκροτήματα του κοινου, τό όποιον ξεύρει να τιμά τούς Έλληνας καλλιτέχνας.

●●●

Εις τό Ώδειον Άθηνών τό ανασυσταθέν «Κουαρτέττον» έκαμε τήν εμφάνισίν του με πρόγραμμα εκλεκτόν.

ΘΕΑΤΡΑ

Η κυρία Γαβριέλλα Ρομπιν και ό κ. Ρενέ Άλεξάντρο, τής Κομεντί Φρανσαίς, έτίμησαν και τας Άθinas με τήν παρουσίαν των. Εις τά «Διονύσια», τό κομψόν θέατρον τής Πλατείας του Συντάγματος, έδωκαν έντε παραστάσεις και έτάραξαν όλον τόν θεατριζόμενον κόσμον τών Άθηνών, ό όποιος—χάριν τής κοσμικής επιδείξεως ό περισσώτερος—έξήτει και ήθελε τήν έξασφάλισιν μας θέσεως εις τό θέατρον.

Ό θίασος ήρχισε τας παραστάσεις του με τήν «Φρανσι-γιόν» του Δουμά και τό κοινόν έθαίμασε μέν τούς εκτελε-στάς, έμεμνημόρισεν όμως διά τό έργον. Εύτυχώς τήν άλ-λην ήμέραν έπαιξε τής «Μαριονέττες» του Βόλφ και τό κοι-νόν Ικανοποιήθη πληρέστατα και έδειξε πλέον όλον τόν έν-θουσιασμόν που προκαλεί μια καλλιτέχνης πραγματική, δ-πως ή κυρία Ρομπιν και ό σύζυγός της κ. Άλεξάντρο.

●●●

Εις τήν «Αλάμπραν» ό κ. Βεάνης με τόν θίασόν του έ-ξακολουθεί τας παραστάσεις του. Τελευταίως έδωσε μίαν κωμωδίαν του διασημου Ρώσσου συγγραφέως Γκόγκολ, τό «Γαμπροπάζαρος». Τό έργον στηρίζεται εις τά έθιμα τών ρωσσικών συνοικειών και προκαλεί πολύ ένδιαφέρον με τήν ψυχολογίαν τών εμφανιζόμενων τύπων του ρωσσικου λαου. Έπαιξεν έπίσης τήν κομεντί του Άντρέ Μποραμπώ «Γι' αυτόν και για εκείνην». Εις τό έργον αυτό του Μπαρμπάκι έλαβε μέρος ή δεσποινίς Μαρσέλλου ως πρωταγωνίστρια και απέδειξεν ότι δέν τής λείπει ούτε τό δραματικόν τάλαν-τον, ούτε ή δύναμις, ούτε ή φυσικότης. Η δεσποινίς Μαρ-σέλλου είναι άσφαλώς μια πραγματική έλπίς του Νεοελλη-νικου Θεάτρου.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ό κύριος Παύλος Γνευτός, ό Άλεξανδρινός ποιητής, μας έχάρισεν ένα νέον τόμον ποιημάτων με τόν πε-ριεκτικόν τίτλον «Τραγουδία Δημοτικά τής Ρόδου». Καταγόμενος από τό ποιητικόν νησί ό κ. Γνευτός, ήγωνίσθη επί έτη δια να συλλέξη και διαφυλάξη τόν πολύτιμον αυτόν θησαυρόν. Τα ποιήματα αυτά εί-ναι όλα τραγουδία που μας γνωρίζουν τά γενναία αισθήματα τών ανθρώπων που έζησαν εις περασμένας γενεάς, που έζησαν, που υπέφεραν ως δούλοι, που αγάπησαν ως άνθρωποι...

Μέσα εις όλα τά δημοτικά μας τραγουδία, τά «Δημοτικά τής Ρόδου» είναι πραγματικά μαργαριτάρια, τά όποια με υπεργράνεια μας προσφέρει ό Άλεξανδρινός ποιητής:

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟΥΛΑΚΙ

Παιός στό 'πε, δεντρούλακι μου,
Νά σ' άρνθώ πουλάκι μου.
Άν τόπανε στή γειτονιά
Νά τούς κρεμάσω με σκοινιά

Κι' αν τόπανε στήν εκκλησιά,
Κερί να μην ανάψουν πιά.
Κι' αν τόπανε στόν ποταμό
Νά δούν τής βρύσης τόν καμό

Κι' αν τόπε τό ρηγόπουλο
Στή Μπαρμπάρια σκληρόπουλο.
Και να τό κλαί' ή ρήγισσα
Κι' ως είναι και βασίλισσα.

ΤΟ ΠΟΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

— Καλησέρα σου, κυρά μου,
Στήν άρτάνα τή χρυσή.
Τί σκαλίζεις, τί ποτίζεις
Και δε βγαίνεις να με δεις:—

— Τί σε μέλλει παλληκάρι
τί σκαλίζω, τί ποτώ;
Ρόδα κι' άνθη μυρισμένα
Για τό νέο π' αγαπώ.—

— Μή σκαλίζεις ρόδα κι' άνθη,
Φύτφε βασιλικό.
Μή περάσουν τ' άθρονάκια
Και σου πάρουν τόν άνθό.

— Κι' αν περάσουν τ' άθρονάκια
Και μου πάρουν τόν άνθό
Έχω κι' άλλα και φυτεύω
Για τό νέο π' αγαπώ.—

Η ΔΙΠΛΗ ΑΓΑΠΗ

Σ' αυτά τά σπίτια τά μαρμαρένα,
Τά μαρμαρένα και τά ψηλά,
Κάθονται μέσα τρεις άδερφάδες
Τρεις άδερφάδες κ' οι τρεις κυρές.
Τή μια φοβούμαι, τήν άλλη τρέμω,
Τήν πιο μικρούλα τήν αγαπώ,
Μά πώς να πάω να τής τό πώ;

Η ΕΚΛΟΓΗ

Ξένε μ' αν θές να παντρευτής όλα και ρώτα έμένα
Νά σε πώ ποιά 'νε για σένα.
Μακριά γυναικα μη πάρης, δεντρί ξεκλωνισμένο.
Τό δεντρί ξεκλωνισμένο
Πάντα του 'νε μαρμαμένο.
Κοντή γυναικα μη πάρης βουτσι του ταβερνάρη.
Τό βουτσι του ταβερνάρη
Που κερνά τό παλληκάρη.
Άσπρη γυναικα μη πάρης σακκι 'ν' άλευρωμένο.
Τό σακκι 'ν' άλευρωμένο
Πάντα του 'νε λερωμένο.
Μόν' έπάρε μελαχροινή νάχη και μαύρα μάτια.
Π' αν γεράτη κι' αν χαλάτη
Πάντα μαύρα μάτια θάχη.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΝΕΥΤΟΣ

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Ο ΝΤ' ΑΝΟΥΝΤΣΙΟ ΚΑΙ Η ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

Ο Γαβριήλ Ντανούντιο, διαν εγκαταλείπει την επαυλίαν του και έρχεται εις τὰς πόλεις, είναι φρονικά υποχρεωμένος να υποκύπτει εις τούς νόμους τῆς ἀναρχῆς ἐθιμοτυπίας και να μεταβαίνει εις μερικά ἀπὸ τὰ πολλὰ σπίτια τῆς ἀριστοκρατίας, τὰ ὅποια τὸν προσκαλοῦν. Ἐσχάτως εὐρίσκειτο εις τὴν Ρώμην και ἠναγκάσθη να μεταβῆ εις μίαν ποιητικὴν ἐσπερίδα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὀργανώσει πρὸς τιμὴν του μία μεγάλη κυρία, ἡ ὁποία τὴν ἀγνοοῦν του, ὅσον δικαιολογημένη και ἂν ἦτο, θὰ τὴν ἐθεωροῦσαν ὡς προσβολήν.

Μισὴν ὥραν ὁ ποιητὴς ἔκαμεν ὑπομονήν. "Οταν ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς οἰκοδομοῦντος διὰ τὴν ἀπαγγέλλει, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Φωτιάς» ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμόν του ἀμέσως ἀπὸ τὰς πρώτας στροφάς. «Λαμπρά, δούκισσά μου, θαυμάσια. Ἀλλὰ τέτοιοι στίχοι ἔπρεπε τὴν ἀπαγγέλλονται εις τὸ σκότιον θὰ ἔκαμιναν ἀπειρώς μεγαλειότεραν ἐντύπωσιν». Ἀμέσως τὸ σαλόνι ἐθνήσθη εις τὸ σκότιον, ἐνῶ ἡ δούκισσα ἐξακολουθοῦσε μέσα εις τὸ σκότιον και εις τὴν γενικὴν γοητείαν τὴν ἀπαγγέλλειαν τῶν στίχων, περὶ τῶν ὁποίων εἶλεγεν ὁ Ντανούντιο διὰ τὸν ἐμάγερον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαγγέλλειας τὰ φῶτα ἦγαψαν πάλιν και ἡ ποιήτρια δούκισσα ἠιοιμάζετο να δεχθῆ τὸν ἐπαίνον του μεγάλου ἀνδρός. Ἀλλ' αὐτὸς εἶχεν ἐξαφανισθῆ! Εἶχε φύγει ἀπροσδοχί, ἐνῶ ἡ δουκική ἀηδὼν ἐγέμιζε τὸ σαλόνι μετὰ τὰ μελωδικὰ κύματα τῆς ποιήσεως τῆς!

Ι ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Ἐμφανίζεται εις τὸν ὀρίζοντα μία νέα ἀπειλή διὰ τὰς ὥρατας, αἱ ὁποῖαι ἠσπασθῆσαν τὴν μόδαν τῶν κοτιῶν μαλλιῶν. Ἡ ἔκφρσις μύστικος και γενεῖου, εις ἀντικατάστασιν τῶν κοπέτων μαλλιῶν, τὴν ὁποίαν ἠπειλήσεν ἡ ἐπιστήμη, φαίνεται κίνδυνος πολὺ βραδύς και πολὺ μακρυνός, ὥστε δὲν δύναται να ἐκφοβίση τὰς γυναῖκας. Τώρα δμως μανθάνομεν διὰ τὴν Ἀμερικὴν μία ἄλλη πραγματικώτερα συμφορὰ ἔπεσεν εις τὰ κορυμμένα κεφάλια ἡ δυσηρίασις. Αἱ χιλιάδες τοιοῦτων κροσμάτων εις ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς ἀποδεικνύουν, κατὰ τὸν ἰατρόν, ὅτι ὁ ξυρισμένος τράχηλος ἀποτελεῖ ἕδαφος ἐνδοικώτων διὰ τὰς δυσηρίας. Μετὰ τὸ ξύρισμα τοῦ τράχηλου, ὁ ὁποῖος ἦτο συνηθισμένος ἀνεκαθεν να εἶναι σκεπασμένος, ἐρεθίζεται τὸ δέρμα και ἀνοίγουν οἱ πόροι, δηλαδὴ ἴσοι θύραι και παράθυρα διὰ τὰ μικροβία.

ΥΟΙΚΟΝ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΕΙΚΟΝΑ

Τὰ καλλιτεχνικά ἀριστουργήματα τῆς Ἑθρώπης ἀλλεπάλληλα λαμβάνουν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Ἀμε-

ρικὴν. Ἐσχάτως εις τὸ Λονδῖον μία προσωπογραφία τοῦ Ρέμπραντ, ἀνήκουσα εις ἓνα Σουηδόν, ἠγοράσθη ἀπὸ Ἀγγλον συλλέκτην διὰ λογαριασμὸν ἐνὸς Ἀμερικανοῦ πελάτου του ἀντὶ 82,000 λιγῶν στερλινῶν, ἧτοι 28,000,000 δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο φαίνεται διὰ εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα τιμὴ εις τὴν ὁποίαν ἐπωλήθη μέχρι τοῦδε ἔργον τοῦ Ρέμπραντ.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Ζηκάκη ἐξεδόθη «ΑΓΑΠΗ ΟΝΕΙΡΟΠΛΕΧΤΗ» ὑπὸ ΘΑΛΗ ΝΑΡΗ. Εἶναι τὸ μυθιστόρημα ποῦ ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις ὠρίσθη να κρίνῃ τὰ ἔργα τοῦ διαγωνισμοῦ Ζηκάκη τοῦ ἔτους 1925. Ὁ διαγωνισμὸς Ζηκάκη ἐπιτυχάνει. Τὰ ἔργα ποῦ ἐστάλησαν ἐφέτος εἶναι γιομάτα ἀπὸ ἐνδιαφέρον και ἐλπίδας διὰ τὴν φιλολογικὴν μας ἐξέλιξιν. Οἱ κριταὶ μ' ὄλην τὴν ἀσθηρότητα δὲν ἀποκρίπτον τὰς ἐντυπώσεις των αἱ ὁποῖαι εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸ μέλλον. Ἐνα μέγαν και θερμὸν εὔγε στὸν κ. Ζηκάκη. Ἐπίσης ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἴδιου Οἴκου «Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΟΠΑΤΡΑ» τοῦ Σαξίτη, «διασκευασμένο γιὰ να παίζεται στὸ θέατρο» ὑπὸ τοῦ ΒΕΛΜΟΥ, «ἐπιμελημένο ἀπὸ τὸν ΣΤΡΑΤΗ ΔΟΥΚΑ, κ' εἰκονογραφημένο ἀπὸ τὸν ζωγράφο ΒΑΣΣΟ ΓΕΡΜΕΝΗ», ὁ «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ» τοῦ Αἰσχύλου κατὰ μετάφρασιν ὑπὸ τῆς κ. ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ, «ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ» τῆς φρονιτῆς τῶν κ. κ. Ι. Παναγιωτοπούλου και Π. Χάρη και τὸ 4ον τεῦχος τῆς «ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» τοῦ P. DECHARME κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Οἰκονομίδου.

Ὁ κ. Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ εἶναι μία ξεχωριστὴ φυσιογνωμία εις τὸν κόσμον τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Ἐκλεκτικός, ἐπιμελημένος, ἀρμονικὸς μεταφραστὴς ἔργων διασημῶν συγγραφέων ἔχει πλουτίσει ἤδη τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν μετὰ τὰ εὐγενέστερα προϊόντα τῆς διεθνούς λογοτεχνίας. Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς πρωτοτύπων ἔργων μετὰ ἀνεπιτημένον τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα, ἐδημοσίευσε προσφάτως τὴν «ΣΑΛΩΜΗΝ» τοῦ Ὁσκάρ Οὐάιλδ εις τρίτην ἔκδοσιν και ἐφιλοτέχνησεν εις στίχους ζωντανούς, ἐκφραστικούς, μουσικούς, τόμον δλόκληρον παρμένον ἀπὸ τὴν «Σένην Λύραν» ποῦ τοῦ χάρισε «τραγοῦδια ξένα μετὰ λόγια ἑλληνικά ταιριασμένα στὸ ρυθμὸ τῆς μουσικῆς».

Ὁ κ. ΓΝΕΥΤΟΣ, γνώριμος εις τὸς ἀναγνώστας μας, ἀπὸ τὸ πλοῦσιον και καλαίσθητον ποιητικὸν του ἔργον, ἐδημοσίευσε πρὸ τίνος εις τόμον ἐπιγραφόμενον «ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ» μίαν ἐργασίαν τιμῶσαν τὰ πατριωτικά αἰσθήματα τοῦ ἐπαλέκτου ἐπιστήμονος. Ὁ κ. Π. Γνευτὸς ἰατρός εις τὴν Ἀλεξάνδρειαν, νοσταλγῶν τῆς εὐμορφίης τῆς πατρίδος του, συνέλεξε ἐπιμελῶς τὰ τραγοῦδια τῆς Ρόδου, ἅτινα ἐξέδοκεν ἐσχάτως ὁ Ἐκδοτικὸς Οἴκος «Νέα Ζωή». Τὰ τραγοῦδια αὐτὰ εἶδον τὸ φῶς λίαν ἐπικαίρως. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ρόδος ἀντιμετωπίζει μετὰ δι-καυλολημένην ἐκπληξιν τὴν προσπάθειαν ἐνὸς ἀλλογλώσσου κυριάρχου, ὅπως νοθεύσῃ τὴν ἑλληνικότητά της, τὰ τραγοῦδια τῆς, ζωντανὰ μνημεῖα τῶν ἑλληνικῶν αἰσθημάτων της και τῶν ἑλληνικῶν πόθων της, ἔρχονται να διαπιστώσουν τὸς δεσμούς τῆς Νήσου πρὸς τὴν Μητέρα ποῦ ζητεῖ να συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ σκορπισμένα και κακοπαθμένα παιδιά της.

Ἐπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου «Ἀγκύρας» ἐξεδόθη ἡ «Τελευταία ἡμέρα καταδίκου» τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ.

Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΕΛΑΙΩΝ

ΕΞΟΧΙΚΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΝΕΑ ΚΗΦΙΣΙΑ

Τὸ βροσερώτερον και ἀριστοκρατικώτερον ἐξοχικὸν Πικύαστειον. Κλίμα ζωογόνον. Ὅριζων μαγευτικός. Νερὸ ἀφθονον. Ἀγορασταὶ οἰκοπέδων ἡ καλύτερα κοινωνικὴ τάξις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει και τὴν ἀνάγεσιν οἰκοδομῶν, ὑπὸ βροῦς οἰκονομικῶς.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 20

ΘΗΛΕΦΩΝΟΝ 12-67 — ΑΘΗΝΑΙ

Η ΗΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ἡ κυρία ΔΩΡΑ ΜΙΚ, διπλωματούχος Γενούρης—Παρισίων, εἰδικῶς σπουδάσασα τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον τῆς ἠχοθεραπείας (Vibration electrophonoide), ἐφαρμόζει αὐτὴν με ἀποτελέσματα ἀξιοσημείωτα εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τῆς γενικῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, τῆς Νευρασθενείας, στεφανιακῆς ἀτονίας, ἀρθριτισμοῦ, ζάλης, ἀϋπνίας καὶ προϊούσης ἐλαττώσεως τῆς ἀκοῆς δι' εἰδικῶν μηχανημάτων.

Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐκτάκτως ἐπιτυχῆ εἰς τὴν δυστηνόρροϊαν καὶ τὰς διαταραχὰς τῆς κρίσιμου ἐποχῆς τῆς καταπτώσεως τῶν ἐμμήνων.

Ἡ μέθοδος αὕτη, ἐφαρμοζομένη ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ, εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν μέσον ἀποδηλητηρίασεως καὶ ἀναγεννήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος.

ΕΞΑΛΕΙΨΙΣ ΤΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ δι' εἰδικῆς μεθόδου, MASSAGE κ α λ λ ο ν ἧ ς καὶ ἀναγεννήσεως τοῦ μυϊκοῦ συστήματος.

Σύστημα νέον, μηχανήματα εἰδικά.

Κεφαλῆς 45. Στάσις Λείδου.

Ὅραι ἐπισκέψεων 10—11 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ.

Πρώτῃ ἐπίσκεψιν δωρεάν.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ
 ΔΡ. 101.503.434.7000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκίρα, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμεις, Σύρω, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλω, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσει, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πλωμαρίῳ, Τριπόλει καὶ Ρεθύμνῃ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Θήρας, πρὸς τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.

Συμμέτοχος τῆς ἐν Λονδίῳ Ἀγγλικῆς Τραπεζῆς.

Commercial Bank of the Near East Ltd

4 LONDON WALL BUILDINGS EC 4

μεθ' Ὑἱων ἐν ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ καὶ ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμία, ἀποδοτέαι εἰς δὲ νόμισμα ἐγένοντο ὑπὸ ἄρτους συμφέροντας.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ μέχρι ἑρ. 50,000 πρὸς 5 ο)ο ἀπληλασμένον φέρου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Εν ὄψει	πρὸς 3 ο)ο	Ἐπὶ προθεσμίῳ 1 ἔτους	πρὸς 4 1)2 ο)ο
Μὲ 15ήμερον προειδοποίησιν	πρὸς 3 1)2 ο)ο	Ἐπὶ προθεσμίῳ 2 ἐτῶν	πρὸς 5 ο)ο
Ταμιευτήριον μέχρι ἑρ. 20000	πρὸς 4 ο)ο	Ἐπὶ προθεσμίῳ 5 ἐτῶν	πρὸς 5 1)2 ο)ο
Ἐπὶ προθεσμίῳ 6 μηνῶν	πρὸς 4 1)2 ο)ο		

ΕΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἐπὶ Λονδίνου ἐν ὄψει	πρὸς 4 1)2 ο)ο	Ἐπὶ προθεσμίῳ 2 ἐτῶν	πρὸς 5 ο)ο
Ἐπὶ προθεσμίῳ 6 μηνῶν	πρὸς 5 ο)ο	Νέας Ὑόρκης ἐν ὄψει	πρὸς 3 3)4 ο)ο
Παρισίων ἐν ὄψει	πρὸς 4 ο)ο	Ἰταλίας ἐν ὄψει	πρὸς 3 ο)ο
Ἐπὶ προθεσμίῳ 6 μηνῶν	πρὸς 4 1)2 ο)ο	Βελγίου ἐν ὄψει	πρὸς 3 ο)ο
Ἐπὶ προθεσμίῳ 1 ἔτους	πρὸς 4 3)4 ο)ο	Ἑλβετίας ἐν ὄψει	πρὸς 1 1)2 ο)ο

ΤΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Κεφάλαιον Δρχ. 10,000,000
 Ἀποθεματικὸν 6,467,614
 26—ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—26
 Τηλ. Ἀριθμ. 1-31

Ἀγορὰ καὶ πώλησις Συναλλάγματος, Ἐκτελέσεις ἐντολῶν εἰς τὰ Χρηματιστήρια Ἀθηνῶν καὶ Ἐξωτερικοῦ. Φορτώσεις, ἐκφορτώσεις, ἐκτελωνισμοί, Ἀποθηκεύσεις.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ :

Εἰς Δραχμὰς εἰς πρώτην ζήτησιν 5 ο)ο
Μὲ προειδοποίησιν 15ήμερον 6 ο)ο
Εἰς ξένα Συναλλάγματα 4-4 1)2-5 ο)ο

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΤΑΠΗΤΕΣ ΠΕΡΣΙΚΟΙ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΪΑΝΟΥ
 ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΑΥΛΟΥ
 ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
 15.000.000

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ

ΔΑΝΕΙΑ : Ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, τίτλων καὶ ἐπὶ ἀνοικτῷ Λογαριασμῷ.

GREDIT CONFIRME ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΘΛΑΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ

εἰς πᾶσαν πόλιν τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ

Προεξοφλήσεις Γραμματίων καὶ Συναλλαγμάτων καὶ εἰσπράξεις τούτων.

Ἐγγυητικὰ καὶ Πιστωτικὰ Ἐπιστολαί.

Προκαταβολὰ ἐπὶ Φορτωτικῶν.

Χρηματιστηριακὰ ἐντολαί εἰς τὰ Χρηματιστήρια Ἀθηνῶν, Λονδίνου, Παρισίων, Ρώμης καὶ Νέας Ὑόρκης.

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ εἰς ξένα νομίσματα ὑπὸ εὐνοεκοῦς ὄρους.

ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΙΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΣ ΙΑΤΡΙΚΑΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΝΕΟΣ ΟΡΟΣ
ARTERIOVACCINE
DR P. CILIMBARIS

Ἐγχειρημένη παρὰ τοῦ ὑποργείου Ὑγιεινῆς τῆς Γερμανίας, παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Ἰατροσυνοδίου τῆς Βέρνης καὶ τοῦ Ἰατροσυνοδίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπόλυτος καὶ μονίμως ἀποτελεσματικὴ θεραπεία τῆς Ἀρτηριοσκληρώσεως, τῆς Ἀρθριτιδος, τῶν Ρευματιῶν καὶ τῆς Ἰσχιαλγίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
 Μενάνδρου 69, Ἀθήναι.

ΜΕΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
AU PRINTEMPS
Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ
 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Τὸ τελευταίον κατάστημα Γυναικείων Εἰδῶν Ἀσπρόρουχα διὰ προίκας

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
 Μέχρι Δραχμῶν 75.000
 ἐπὶ τόκῳ 6 ο)ο

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ
 μέχρι Λιτρῶν Ἀγγλίας 200. Δολλαρίων 1000
 ἐπίσης πρὸς 6 ο)ο

Εἰς Συναλλάγματα ἐπὶ ἑτέρον χωρῶν εἰς ἀνάλογα π οσὰ καὶ ὑπὸ λίαν ἐπωφελεῖς ὄρους, χάριν τῆς ἀποταμιεύσεως.

ἸΟΓΑΜΒΕΤΑΣ,
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
 ΓΕΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-ΧΩΡΑΗ
 Ἰταλικά ἔργα. — Καθαριότης ἀπαστρέπτουσα. — Γευστικότης ἀπαραμίλλου. — Τέχνη μοναδική. — Πελτεία ἐπίλεκτος.

Ὅλοι προμηθεύσετε τὰ γλυκίσματά σας ἀπὸ τὸν **ἸΟΓΑΜΒΕΤΤΑΝ**

Η ΓΕΝΙΚΗ
ΑΓΟΡΑΙ, ΠΩΛΗΣΕΙΣ,
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ
 ΟΙΚΙΩΝ, ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΥΠΟΘΗΚΗ
 Δραγματικῶν 3. Πλατεία Ἀγίων Θεοδώρων.
 Τύποις «ΣΦΕΝΑΘΝΗΣ», Μένωνος 3

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΑ-ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑ-ΖΥΜΩΤΕΧΝΙΚΑ
ΤΑΣ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
 ΧΗΜΙΚΟΥ ΖΥΜΩΤΕΧΝΟΥ
 4-ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ-4
 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ 1925

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον και Τράπεζαι	Δρ.	78,813,574.55	
Προεξοφλήσεις έμπορικαί	Δρ.	10,541,932.67	
» έντ. γραμ.			
Έλλ. Δημ. »		157,365,549.50	» 167,907,482.17
<hr/>			
Δάνεια επί χρεωγράφων και λοιπών έγγραψεων	»	214,761,239.48	
Χρεώγραφα και τοκομερίδια	»	30,108,775.26	
Συμμετοχή εις Άγγλ. Τράπεζαν: The Commercial Bank of the Near East Ltd Λονδίνου	»	2,000,000.—	
Λογαριασμοί διάφοροι	»	6,996,176.78	
Άξια προς είσπραξιν	»	20,157,974.25	
Τράπεζαι και Τραπεζίται Έξωτερικόν και Έπαρχιών, άξια προς είσπραξιν	»	42,510,376.67	
Άκίνητα κτήμ. Τραπεζ. (*) Δρ. 10,868,039.40			
Μείον απόσβεσις ληξιάσης έξ.	»	661,482.75	» 10,206,556.65
<hr/>			
Έξ. έγκ. Κεντρ. και Ύ)των	»	774,365.61	
Μείον απόσβεσ. ληξιάσης έξ.	»	216,916.50	» 557,449.11
<hr/>			
		Δρ. 574,019,604.92	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλ. μετοχικόν	Δρ.	38,500,000.—	
» άποθεματ. τακτικόν	»	4,642,464.70	
» » έκτακτον	»	48,543,470.—	Δρ. 91,685,934.70
<hr/>			
» » υπό έκδοσιν	»	7,320,921.30	
Καταθέσεις έν όφει και επί προθεσμία	»	323,047,071.05	
Έπιταγαί πληρωτέαι	»	8,444,466.74	
Προκαταβολαί πιστώσεων επί φορτωτικών ...	»	2,243,801.23	
Λογαριασμοί διάφοροι πιστωτικοί	»	60,675,152.47	
» εισπραξέων τρίτων	»	61,584,643.64	
Ύποκαταστήματα	»	10,242,613.78	
Ζαμείον συντάξεως ύπαλλήλων	»	1,075,000.—	
Μέρισμα ληξιάσης έξαμηνιας	»	7,700,000.—	
<hr/>			
		Δρ. 574,019,604.92	

(*) Έν Άθήναις, Πειραιεί, Βόλω, Καλάμαις, Λαρίσση, Τρικάλαις, Χανίοις, Τριπόλει, Αιγίω, Ρεθίμνη και Θεσσαλονίκη.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,"

Έξοδα διαχειρίσεως, μισθοδοσίαι προσωπικόν και άποζημιώσις Διευθύνσεως	Δρ.	12,871,063.37	
Φόροι διάφοροι	»	641,015.55	
Ταμείον περιθάλψεως και προικοδοτήσεως ύπαλλήλων Τραπεζής	»	500,000.—	
Είσφορά ύπερ Ταμείου Συντάξεως προσωπικόν	»	250,000.—	
<hr/>			
Αποσβέσεις :			
Διαφόρων λογαριασμών ...	Δρ.	3,314,696.54	
Έξόδων έγκαταστάσεως ...	»	216,916.50	
Άκινήτων Τραπεζής	»	661,482.75	» 4,193,095.79
<hr/>			
Κέρδη καθαρά διατιθέμενα διά την παρούσαν έξαμηνίαν	»	16,286,281.30	
<hr/>			
		Δρ. 34,741,456.01	

Ύπόλοιπον παρελθούσης έξαμηνιας	Δρ.	4,499,525.34	
Τόκοι	»	16,093,036.56	
Προμήθειαι, διαφοραί Σ)τος, διάφορα κέρδη	»	14,048,377.96	
Πρόσοδοι κτημάτων	»	100,516.15	
<hr/>			
		Δρ. 34,741,456.01	

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΧΜ. 16,286,281.30

Κράτησις 5 ο)ο διά Κεφάλαιον άποθεματικόν επί	Δρ.	10,284,281.30	Δρ.	514,214.—
Τόκος 6 ο)ο διά Κεφάλ. άποθεμ. επί τακτ. άποθεμ.	»	4,008,010.40	»	120,240.30
			Δρ.	634,454.30
<hr/>				
Μέρισμα τακτικόν προς Δρ. 3 κατά μετοχήν, επί μετοχών 385,000	»	1,155,000.—		
Μέρισμα πρόσθετον προς Δρ. 20.36 κατά μετοχήν επί μετοχών 385,000 ..	»	7,840,327.—		
<hr/>				
		Δρ. 8,995,327.—		
Μείον φόρον μερίσματος προς 14.40 ο)ο	»	1,295,327.—	»	7,700,000.—
<hr/>				
Φόρος μερίσματος επί Δρ. 8,995,327.— προς 14.40 ο)ο	»	1,295,327.—		
Ποσοστά Διοικητικόν Συμβουλίου επί Δρ. 6,545,000.— προς 10 ο)ο	»	654,500.—		
<hr/>				
		Δρ. 10,284,281.30		
Κρατήσεις διά φόρους τρέχοντος έτους	»	6,002,000.—		
<hr/>				
		Δρ. 16,286,281.30		

Το μέρισμα έκ Δρ. 20.— κατά μετοχήν, ελεύθερον φόρον, είναι πληρωτέον μετά την έγκρισιν του παρόντος Ισολογισμού υπό της Γενικής Συνελεύσεως των Μετόχων της συγκληθησομένης διά την 6 Μαρτίου 1926.

Έν Άθήναις τη 1 Ιανουαρίου 1926.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου
Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο Γενικός Διευθυντής
Γ. ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ

Ο Διευθυντής
Δ. Ι. ΨΑΡΑΥΤΗΣ